

de kracht van verbinden

23 mei – 27 mei

Heer onze God,
Maak ons onbezorgd zoals de vogels in het veld. Geef ons de
eenvoud van het bloeiende onkruid langs de weg.

Geef ons de onthaasting door te zien
hoe alles in de natuur groeit en wasdom krijgt.

Breng ons terug bij de wortels van ons bestaan
zodat wij milde mensen worden, die open staan voor het
andere in onszelf en om ons heen.

De zeven werken van de vriendelijkheid.

Ieder van ons kreeg een bijzondere genade. Het is daarom, zegt de apostel Paulus, dat onze geestelijke gaven verschillen. Maar alles wat wij bezitten en wat ieder van ons kan, is ons geschonken. Alles is gave. Paulus somt zeven gaven op, alle zeven taken die de gemeenschap opbouwen. Het zijn de zeven werken van de vriendelijkheid.

De eerste is de gave van de **profetie**.

De tweede is de gave van **dienstbetoon**.

De derde is de gave van het **onderricht**.

De vierde is de gave van de **bemoediging**.

De vijfde is de gave van het **uitdelen**.

De zesde gave is het **leiding geven**.

De zevende gave is het **bewijzen van barmhartigheid**.

Als u ze in uw gedachten op een denkbeeldige zevenarmige kandelaar zet, ziet u in het midden, dat wat hoger staat, de kaars van de bemoediging branden. Elkaar aanmoedigen, moed inspreken, een opwekkend woord spreken, een duw in de rug geven, zeggen dat ons leven en werk de moeite waard zijn en waarom ze de moeite waard zijn, licht laten schijnen in de duisternis, is de belangrijkste taak in de gemeenschap. Ze brandt in het midden van de kandelaar van de vriendelijkheid. Ze is er voor de zes andere opdrachten.

Naast de bemoediging, een beetje lager, ziet u in uw gedachten, links en rechts de gave van het onderricht en de gave van het uitdelen. De leerkracht en de schrijver, de predikant en de catecheet, delen mee wat ze zelf hebben ontvangen. Wijsheid wordt doorverteld, wetenschap wordt onderwezen, inzichten worden meegedeeld. Het woord wordt gebroken en uitgedeeld zoals ook het brood wordt gebroken en uitgedeeld tot verzadiging van iedereen. Het is goed ervoor te zorgen dat elke mens het nodige heeft om goed te leven: dit is delen, herverdelen, uitdelen. Er mag geen noodlijdende zijn in uw midden.

Nog een beetje lager, op gelijke hoogte, ziet u links de gave van het dienstbetoon en rechts de gave van het leiderschap. Merkwaardig dat beiden op dezelfde hoogte staan. Het is nodig dat alle mensen goed begeleid en geleid worden. Opdat het goede voor iedereen zou kunnen gebeuren is er een structurele zorg nodig. Een creatief bestuur kan plannen, middelen ter beschikking stellen, coördineren en structureren, evalueren en vooruitzien. De kandelaar van de vriendelijkheid laat zien dat leiding geven een dienst is en dat dienstbaarheid een vorm van leiding geven is. Het leven wordt in goede banen geleid als de dienstdaken goed uitgevoerd worden. Daar hangt de kwaliteit van het leven van af.

Tenslotte aan de basis, als een licht op ons pad, ziet u links de gave van de profetie en rechts de opdracht om steeds barmhartig te zijn. Vanuit de twee hoeken krijgt de christelijke gemeenschap haar stevigheid. Het is niet verwonderlijk dat Paulus de profetie als eerste gave vernoemt. De profeet wil dat de mensen in de waarheid kunnen gaan staan. Hij spreekt over wat goed is en over wat kwaad is in het persoonlijke leven en in de gemeenschap. Hij zal het heel bescheiden doen en nooit zonder barmhartigheid. Die zet alles op de juiste plaats.

Daarom is het niet verwonderlijk dat Paulus deze gave als laatste vermeldt. Door de barmhartigheid komt alles in het juiste perspectief. Heb een hart voor de arme en bid voor jezelf om ontferming.

Frans Van Steenberghe

Geest van God,
inspireer leraren en opvoeders
om kinderen en jongeren
een levensweg te tonen
die hen mens maakt naar Gods beeld.

Leg in het hart van jonge mensen
uw rijke gaven neer.
Vervul hen met goddelijke kracht
om te groeien in vertrouwen en liefde.

Geest van God,
maak ons allen meer vertrouwd
met de diepe zin van Jezus' boodschap.
Geef ons kracht om te leven
als goede leerlingen
van onze éne Meester: Jezus, de Heer.

Je gaat **Hem achterna**
en ziet de mensen allerwegen.
Soms is Hij één van hen,
gewoon een man, een vrouw, een kind,
alleen maar ergens onderweg.
Of Hij staat kwetsbaar aan de kant,
met in zijn blik een vraag,
een oogopslag van hoop,
misschien een toegestoken hand
of een vermoeide schouder.

Je gaat **Hem achterna**
en zoekt zijn stem tussen de velen.
Soms doet het pijn
hoezeer de stilte zwijgen kan,
terwijl de stenen moesten spreken.
Maar toch is Hij nooit ver vandaan,
soms achter je, soms naast je.
Dan legt Hij over jou zijn kracht.
Zijn woord dat zich weer laat verstaan.
De warmte van zijn adem.

Je gaat **Hem achterna**.
En wordt de mens die Hij geroepen heeft,
om onverdeeld voor anderen
veelvoud te kunnen zijn,
vijf broden en twee vissen.
Jouw naam heeft Hij genoemd,
om in de vloed te staan van lief en leed.
En namens Hem te worden:
altijd-iemand-anders-tochtgenoot.

Je gaat **Hem achterna**.
En vraagt de zegen van zijn handen
om lief te hebben, los te laten,
telkens weer te herbeginnen.
Dat Hij je wegen toont,
zijn schaduw bieden zal
en je tot mantel is.
Dat Hij je aan mag raken
en ten diepste zal beminnen.
Kris Gelaude

Wie **andere mensen wil bewegen**,
begeleiden,
moet van ze houden:
luisteren
naar hun diepste verlangens,
mee zoeken
op de nieuwe weg van hun geest,
een steun zijn
bij de soms gevaarlijke schreden
van droom naar daad...
Wie **andere mensen wil bewegen**,
begeleiden,
zal mee opgaan in hun wereld
van vreugde en interesse,
van studie en arbeid,
in de stilte van gebed en viering,
in elk moment waar het onuitsprekelijke
ter sprake komt...

Wie **andere mensen wil bewegen**,
begeleiden,
zal de waarden
voor-leven
waaraan een mens
zich kan rechtekken...

Wie **andere mensen wil bewegen**,
begeleiden,
kan veel geven en zal ook veel ontvangen:
vriendschap, vreugde, pijn,
en de grote kans en de stuwung
om zelf bewogen te worden.

Liefde is in elkaar **blijven geloven**. Liefde is een
parcours dat langs vele kruispunten dag in dag uit een
mens steeds weer op weg zet.

Het begint met **hopen** en **dromen**. Hopen dat het de
volgende keer weer even goed zal zijn. Dromen dat het
nog heel lang zo verder kan gaan.

Het is soms **vrezen** en **wachten**. Vrezen dat een signaal
verkeerd is overgekomen. Wachten op een reactie die
hopelijk nog kansen geeft.

Vele keren is het **genieten** en **beleven**. Genieten van de
levensvreugde die de andere uitstraalt. Leven van de
kracht die je er zelf uit haalt.

Steeds heeft het iets van doordoen en volhouden.
Doordoen in het zoeken naar elkaars geluk. **Volhouden**
in het steeds opnieuw verlangen naar elkaar.

Liefde is als een klok die blijft tikken en zo de toekomst
opent. Het is in elkaar **blijven geloven** in goede en
kwade dagen.

Antoon Vandeputte